

er Doktor eller ikke, men naar man ved, at han i 6 Aar har syslet indgaaende med disse Spørgsmaal, og at for en videnskabelig dannet og arbejdende Mand betyder det noget at være Doktor, synes jeg, at det simple Forlangende kan man stille enten direkte eller ad Omveje, at Fakultetet begrunder Afvisningen, fremsætter de forskellige Grunde, der har været saa vægtige, at man har fundet, at Afhandlingen maatte afvises. Derfor tillader jeg mig at henstille til den højtærede Kultusminister at foranledige, at Grundene til Arbejdets Afvisning kan komme til Offentlighedens Kundskab. Efter hvad jeg har erfaret, holder det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet Møde i Morgen. Maaske denne Sag paa ny vil blive forhandlet, og maaske Fakultetet af Hensyn til den Anseelse og Tillid, som dansk Videnskabelighed hidtil har kunnet glæde sig ved at nyde blandt Udøverne af de praktiske Erhverv, vil fremkomme med en Redegørelse for Fakultetets Afvisning. Skulde dette ikke ske, haaber jeg, det paa anden Maade vil lykkes at kaste Klarhed over denne Sag.

Sporon-Fiedler: De ekstraordinære og ekstraordinært alvorlige Forhold, der omgiver vort Land, præger Situationen og saa herhjemme, og de vil i finansiell Henseende sætte deres Præg paa Fremtiden — jeg tør ikke indskrænke mig til at sige: blot den nærmeste Fremtid —, og dette gælder, selv om vi faar opfyldt vort bestemte Ønske om at blive udenfor de krigerske Forviklinger, der nu ryster Europa. Der bliver og vil blive stillet store Krav til Statskassen, og jeg kan ganske slutte mig til den Opfattelse, der er gjort gældende af forskellige ærede Medlemmer, ikke mindst af det ærede Medlem for København's 7de Valgkreds (Fraenkel), at det i denne Situation maa være os særlig magtpaaliggende at støtte Erhvervene, hvis Trivsel maa danne den naturlige Basis for Staten i økonomisk Henseende. Der er ydet Støtte til arbejdsløse og til indkaldtes Familier for at lindre noget af den Nød, der som Dønninger trænger sig herop fra det store Uvejr Syd paa, og det er rimeligt og rigtigt, men man maa ikke derover glemme at støtte dem, der har Arbejde, de arbejdende Erhverv. Disse skal danne Støtten for Statskassen. Ved at støtte dem forøges Skatteevnen, og den vil der saa vist blive taget haandfast paa i den nærmeste Fremtid.

Jeg skal i denne Sammenhæng nævne

Fiskeriet, et Erhverv, der arbejder under vanskelige Kaar. Det er et Erhverv, der medfører Risiko baade for Livets, for Redskabernes og for Resultatets Fortabelse, og som Trods alt dette giver sine Udøvere et til Tider ringe Udbytte. Jeg kan derfor helt slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen). Ogsaa jeg vil indtrængende anmode den højtærede Trafikminister om i Fiskernes Interesse at virke for forbedrede Trafikforhold. Fiskeri, som vi alle ved, en let fordærvelig Vare, man gaar neppe for vidt, naar man siger, at det er den lettest fordærvelige Vare, der forsendes, og ethvert Tab vil, som det for Resten tidligere er sagt, falde tilbage paa Fiskerne, for vel kan Fiskehandlerne til Tider tage Tabet i første Omgang, men jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at i næste Omgang vil det uvægerlig blive aflastet og væltet over paa Fiskerne. Da Generaldirektoratet for Statsbanerne som Svar paa Organisationernes Henvendelse og fremførte Ønsker har meddelt, at man ikke kunde imødekomme disse paa noget Omraade, og da den højtærede Minister saa at sige er henvist til at drage sine Slutninger paa Basis af Generaldirektoratets Fremstilling, vil man kunne forstaa, at det ikke er et urimeligt Ønske, man henstiller, om det ikke vilde være gavnligt at nedsætte en Kommission, hvor Forholdene kunde blive alsidigt belyst, der er jo dog et gammelt Ord, der hedder: Audiatur et altera pars, og det staar gennem Tiderne. Den højtærede Minister har ment, at et Udvalg kunde udrette det samme som en Kommission, og det kan godt være, for saa vidt som dette Udvalg vil møde Forstaaelse, og alene i den Omstændighed, at den højtærede Minister har foreslaaet, at man nedsætter et Udvalg til at forhandle med Baneautoriteterne, ligger, at han vil føre Forhandlingerne villigt. Ellers havde han vel neppe tænkt sig denne Løsning. Den højtærede Minister henviste til, at Fisken kunde sendes som Ilgods. Ja, det kan den lige saa vel som alle andre Varer, men derved yder man ikke et betrængt Erhverv Støtte, tværtimod, man forøger dets Udgifter. Og det er ikke alle Fiskernes Varer, som taa-ler denne Fordyrelse. Der er ganske vist Østers — det er nu en Gang Storborgeren i Skaldyrenes Samfund, og de, der spiser Østersen, er selv Storborgere —, de kan godt bære Fordyrelsen. Men der er ogsaa Muslinger, hvis Vægt er stor i Forhold